

پشت بوم

حالا نوبت

آقای رئیس‌جمهور است

حسین هاشم‌پور

● ماه‌عسل آنها که در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به مسندی تکیه می‌زنند، به یک ساعت هم نمی‌رسد، هستند وزارتخانه‌هایی که وزیر نو آمده دست‌کم یکی، دو ماهی فرصت مزه‌مزه‌کردن دارد؛ اما اینجا همه چیز در اتاق شیشه‌ای می‌گذرد. گذشته از شبکه‌های اجتماعی پرقدرت هنرمندان، فرهنگ و هنر در کنار سیاست و ورزش تنها موضوعی است که همه روزنامه‌های کشور هر روز دست‌کم یکی، دو صفحه به آن اختصاص می‌دهند و خود بخوان حدیث مفصل از این مجمل.

● یک: «هنرمندانی که روحانی داشت، هیلاری نداشت» تیتَر این ستون در دوم خرداد، چهار روز بعد از انتخابات بود.

طرقی پیروز شد که جامعه هنری یک‌دست و مصمم پشتش ایستاد و حتی از انواع تهمت‌های رسانه‌های تندرو نهراسید. روزنامه مخالف دولت که روزگاری فقط بزرگانی مانند گلشیری، دولت‌آبادی، تاولی، بیضایی، فرمان‌آرا… را می‌نواخت، این‌بار به دختران جوانی مانند لیلی رشیدی و باران کوثری تاخت، شاید آنها را بترساند و در کمین هنرمندان در حمایت «روحانی ۱۴۰۰» شکاف اندازد.

خبرگزاری اصولگرا دو روز قبل از انتخابات توهین به هنرمندان را به درجه جوش رساند

و با تیتَر «چرا حنای هنرمندان نزد مردم کم‌رنگ شده است؟» نوشت میان هنرمندان و مردم فاصله افتاده و «آنها با دست‌مزد چند صد میلیونی شان خانه سگ‌هایشان را زیباتر می‌کنند».

گویا این خبرگزاری تصور می‌کرد همچنان که هنرمندان هالیوودی نتوانستند هیلاری کلیتون را از صندوق‌های رای درآورند و ترامپ بدون پشتیبانی هنرمندان به کاخ سفید رسید، این نسخه در ایران هم پیچیده خواهد شد! ازاین‌رو این توهین را به‌عنوان آتش‌فردای پیروزی‌شان منتشر کردند. با وجود همه این فشارها، هنرمندان ایستادند و اجازه ندادند پوپولیسم ۱۵۰هزارتومانی با طعم تتلونیسم به قدرت برسد.

● دو: اما حالا نوبتی هم باشد، نوبت آقای دکتر حسن روحانی و دولت است که برای تحقق مطالبات جامعه هنری قدم بردارد.

نطق رئیس‌جمهور در هنگام دفاع از وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اگرچه مانند وزارت خارجه و نفت حماسی نبود؛ اما اعتراضی در خود داشت که اگر همان هم اجرائی شود، هنرمندان را پس است.

ایشان گفت: «مسئله وزارت ارشاد از نظر فرهنگی برای ما بسیار مهم است، مهم‌ترین حرف این است که نگذاریم سلیقه در کشور ما حاکم شود، یک آقایی در جایی سلیقه‌ای دارد، برای خودش محترم است، ما باید قانون را اجرا کنیم.

اگر هم وزارت ارشاد وظیفه‌ای برعهده ندارد، این وظیفه مجلس است که آن وظیفه را از ارشاد بگیرد و به شخص دیگری واگذار کند، آن وقت معلوم باشد که ما وظیفه نداریم؛ اما زمانی که این وظیفه وزارت ارشاد و دولت است، دولت بر کتاب و فیلم نظارت می‌کند، دولت بر اجرای مسائل هنری در کشور نظارت می‌کند، جای دیگر حق نظارت ندارد و اگر هم این‌چور مداخلات باشد، بهتر است مجلس این کارها را به همان مداخله‌گران واگذار کند و مشخص شود ما وظیفه‌ای بر دوش نداریم.» آقای روحانی در دفاع پایانی‌اش از وزرا در آستانه اخذ رأی مجلس به نکتات جالب‌تری هم اشاره کرد: «در وزارت ارشاد خواست ما این است که هم خواست رهبری و هم خواست مردم محقق شود و این امکان‌پذیر است. مردم ما گله دارند. شما در مجلس این‌ وظیفه را برعهده بگیرید که اگر مسئله‌ای برعهده وزیر است، دیگران دخالت نکنند و اگر به عهده آنها است، به ما بگویند که دخالت نکنیم.

در جایی برای کاری از ۱۰ جا مجوز صادر می‌شود؛ ولی در شهرستانی آقایی می‌گوید که شکایت کرده و معلوم نیست شاکي و متشاکي کیست و دل را قفل می‌کنند. قفل‌کردن آستان است؛ ولی باید کلید را بیابید و در را باز کنید. امیدواریم با حضور آقای صالحی شاهد نشاط هنرمندان باشیم».

بله، حالا نوبتی هم باشد، نوبت ادای دین دولت و شخص آقای رئیس‌جمهور به هنر ایران است.

هنر ایران، نفت ماندگار با ارزش افزوده چند صد برابر و بهترین سفیر خارجی است؛ این مقایسه‌ها شعر و شعار نیست.

کافی است بهره‌برداری کشورهای توسعه‌یافته

از فرهنگ و هنرشان را رصد کنیم تا روشن شود ما به چه نوع فرصت‌سوزی تاریخی دچاریم.

گروه هنر: بعد از ۱۲ روز تصویربرداری، سریال «۸۷ متر» به کارگردانی کیانوش عیاری متوقف شد.

این سریال عیاری ازجمله پروژه‌هایی است که معاونت سیما نسبت به آن رویکرد مثبتی دارد؛ اما ظاهرا به دلیل مشکلات مالی تلویزیون، این پروژه متوقف شده است. درباره اصل موضوع خواستیم از کیانوش عیاری دلایل توقف را بپرسیم که در دسترس نبود؛ اما بعد از پیگیری‌های انجام‌شده، باخبر شدیم نبود اعتبارات مالی چنین سرنوشتی را برای این سریال رقم زده است. باین‌حال، باید منتظر ماند تا ببینیم مسئولان تلویزیون نسبت به این خبر چه واکنشی نشان می‌دهند.

سریال «۸۷ متر» که در اصل عنوان «۸۸ متر» داشته، درامی اجتماعی است که داستان آن درباره دو خانواده به نام پوردورانی و خلیلی است. علیرضا

پوردورانی به همراه همسر، دو دختر و پسرش خانه‌ای را از یک فروشنده به نام فرج ناصری خریداری می‌کنند؛ اما روز اسباب‌کشی متوجه می‌شوند خانه به فرد دیگری به نام رجب خلیلی فروخته شده است. رجب به همراه پسر، همسر و دو دخترش صبح زودتر از پوردورانی‌ها به خانه رسیده‌اند و وسایلشان را در خانه گذاشته‌اند؛ اما با رسیدن خانواده پوردورانی، ماجرای کلاهبرداری مشخص می‌شود….

قصه «۸۷ متر» بیش از ۳۰ لوکیشن در تهران دارد. علی‌ دهکردی، ابوالفضل پورعرب، مه‌ران رجبی، فریا کامران، نازنین فراهانی، هدی زین‌العابدین، دبیا زاهدی، الهه خادمی، ملیکا نصیری، نیما نوری‌زاده، سحر عبداللهی و محمد بحرانی از بازیگران سریال «۸۷ متر» هستند.

گروه هنر: روز گذشته خبری درباره تغییر رئیس سازمان سینمایی در رسانه‌ها منتشر شد، مبنی بر اینکه پس از انتصاب محمد سلگی به سرپرستی معاونت فرهنگی، قرار است محمد حمزه‌زاده، جانشین محمد مهدی حیدریان در سازمان سینمایی شود. حتی گفته شد که او برنامه جامعی به دکتر صالحی، وزیر جدید فرهنگ و ارشاد اسلامی، ارائه داده است.

به دنبال این موضوع برای صحت‌وسقم ماجرا پیگیری‌های لازم

سریال کیانوش عیاری متوقف شد

از سوی خبرنگار «شرق» صورت گرفت و بنابر اظهارنظر منبعی آگاه مشخص شد، چنین خبری صحت ندارد و اتفاقا دکتر صالحی بر ابقای محمدمهدی حیدریان در کسوت ریاست سازمان سینمایی تاکید کرده است.

محمد حمزه‌زاده، قائم‌مقام رئیس و معاون سینمایی فعلی حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی است که اتفاقا در تحریم نمایش برخی از فیلم‌ها که مجوز نمایش آنها از سوی وزارت ارشاد صادر

گفت‌وگو بافرزین محدث به مناسبت بازی در تئاتر «شب دشنه‌های بلند»

بازیگری برایم با شوآف فاصله دارد

چهره، فیزیک و… خود را برای ظهور یک پیرزن به کار گرفتم.

در قسمت‌هایی از نمایش ممکن است تماشاگر صورت من را هم ببیند؛ اما حرکت دست‌ها، پاها، نوع اعمال میزانشن‌ها از سوی من به‌عنوان یک بازیگر، در واقع یک پیرزن را نمایش می‌دهد، من حتی نخواستم که یک پیرزن را برای تماشاگرم تداعی کنم؛ بلکه خواهان این بودم که تماشاگر روی صحنه کی پیرزن ببیند. با دقت فراوان و ریزه‌کاری خواستم که یک موقعیت درست و رئال را به وجود بیاورم.

❧ فکر می‌کنید بزرگ‌ترین شوآف شما در عرصه هنرهای نمایشی و بازیگری چه چیزی است که باعث شده با توجه به تأیید اغلب منتقدان که تورا بازیگر توانمند و باهوشی دانسته‌اند، هنوز با آن جایگاهی که باید به نسبت کیفیت بازی‌ات قرار بگیرد، فاصله دارید؟

بزرگ‌ترین ایراد من در بازیگری این است که اصلا شوآفی ندارم. هیچ‌وقت در تمام مجامع و محافل هنری حضور نداشته‌ام. هیچ‌وقت تلاش نکردم خود را نمایش بدهم یا با رفتار و کارهای خاص که این روزها مد شده، به مخاطبان بگویم که من چقدر خاص هستم.

همواره فکر کرده‌ام اگر نکته مثبت و درستی در من وجود داشته باشد، دیگران آن را می‌بینند؛ البته با توجه به شرایط فعلی که به لحاظ تکنولوژی در آن زندگی می‌کنیم، این‌نوع نگاه یک نوع ایراد محسوب می‌شود. در عصری که برخی از هنرمندان دست به کارهایی می‌زنند که خارج از روند کاری‌شان است تا مخاطب جذب کنند و البته در این زمینه هم موفق هستند. تماشاگران نشان دادند که علاقه زیادی به حاشیه دارند.

این حاشیه‌ها از نوع لباس‌پوشیدن می‌تواند به وجود بیاید تا هر چیز دیگری به‌هیچ‌عنوان خاص‌بودن یا شوکردن را نقد و نفی نمی‌کنم؛ در واقع منظورم این است که دوستانی که این کارها را انجام می‌دهند، حتماً نسبت به آن تسلط دارند یا آن را بلد هستند؛ اما من واقعا توانایی در شوکردن خودم ندارم. اگر هم این‌کار را انجام دهم، خیلی سریع تابلو می‌شود و مخاطب آن را می‌فهمد.

❧ به‌رحال در نسل و زمانه فعلی زندگی شرایط دیگری را برای دیده‌شدن می‌طلبید.

در واقع باید خیلی واضح بگویم که گویا من در نسل خودم و به توازن با آنها زندگی نمی‌کنم. همواره احساس کردم که متعلق به یک نسل قبل‌تر از خودم هستم.

چندی پیش کسی با من گفت‌وگویی داشت و

عکس عیاس کوثری، شرق

خرابات

به دادم برس سامول!

جواد طوسی

● خدابايمزه ساموئل خاچيکيان را، در فاصله سال‌های ۱۳۳۷ تا ۱۳۴۵ با فيلم‌های «توفان در شهر ما»، «فرياد نيّمه‌شب»، «دلهره»، «ضربت»، «سراسام»، «يک قدم تا مرگ» و «عصيان» سنگ‌بنای سينمايی را گذاشت که – به‌ويژه- از نظر فرم و جنبه‌های صنعتی و تدوين، فراتر از زمان خودشان و کليشه‌های رایج بودند. با اين فيلم‌ها ساموئل اسم و رسمی دَر کرد و به یک برند تبديل شد و در آتونس و تیتراژ فيلم‌هایش، «ساموئل» ناميده می‌شد. موضوع جنایی اين فيلم‌ها و شبوه رولای برتعلق ساموئل، باعث شد تا او به عنوان «استاد دلهره و وحشت» نام ببرند. داستان اغلب اين فيلم‌ها نسبت جداني با جامعه آن دوران ما و حوادث جاری در آن نداشت و بیشتر از قصه‌های پلیسی- جنایی خارجی وام گرفته شده بود و در شکل اجرائی، تعلق خاطر ساموئل را به کارگردان‌هایی چون فريتز لانگ و آتار دوره اول فيلم‌سازی‌اش در آلمان و رابرت مسيودماک و هانری ژرژ کلوژو و ژانر نوآر نشان می‌داد. بعدها ساموئل به ناگزير و به تيج شرایط و تغيير ذائقه تماشاگر، از اين نوع سينما فاصله گرفت و به ساخت فيلم‌ها ملودرام رو آورد.

همه اينها را گفتم تا به دوران کنونی و حوادث هولناک و باورنکردنی که در قسمت‌های مختلف، همين شهر و ديگر نقاط کشور رخ می‌دهد، برسیم. کار از نظر گستردگی اين نوع وقايع، به جایی رسیده که استثنا به قاعده تبديل شده و دلمان برای «سامول» لک زده و آرزو می‌کنیم ای کاش زنده بود تا دوباره در اين بازار گرم، سر ذوق می‌آمد و اين‌بار در دل واقعیت تلخ موجود (نه دنیای فانتزی و انتزاعی)، استادی‌اش را در خلق و نمایش دلهره و وحشت به اثبات می‌رساند. یک شب یکی از دوستان صميمی‌ام، با فرستادن اين متن از طريق تلگرام، باهام درددل کرد و شب‌به‌خير اندوه‌باری گفت: «جواد سلام. حالم گرفته يا شايد بهتر بگم حالم به‌هم می‌خورد از اين جامعه که نه سنتی است، نه مدرن و هرکس فقط به هر کس که بهانه‌ای و توجیهي؛ مثل آن پيرمرد ۷۵ساله به فرزندخوانده و عروسش… جالب اینکه با تفنگی که به گفته خودش ۶۰ سال شليک نکرده، می‌کشد. آنها را مثله می‌کند و قطعات اجساد را همچون نذری در اقضا نقاط شهر پخش می‌کند. با آن سارقانی که پس از سرقت اتومبيل، کودک هشت‌ماهه را در اتومبيل رها می‌کنند و شیشه‌ها را بالا می‌کشند، لابد به اين اميد که به قول قيصر ملانکه او را باد بزنند و آن ديگری پس از تجاوز و قتل دخترکی، جسدش را در بشکه سرکه می‌گذارند، مبادا که بوی تعفن برخیزد و – بچتمل– مُخل حقوق شهروندی ديگران شود!». چشمانم را بعد از خواندن بی‌ام رفيقم بسنتم و زير لب با خود اين بيت حافظ را زمزمه و تکرار کردم تا خوابم ببرد: در اين شب سياهم گشتم که رنه مقصود از گوشه‌ای برون آی ای کوکب هدايت

ضربانگی

به پیشواز کنسرت کیهان کلهر ورامبرانت تریو

اتمام بلیت‌های روز اول کنسرت

● گروه هنر: کیهان کلهر و رامبرانت تریو در روزهای ۱۴ و ۱۵ شهریور سال جاری در تالار وزارت کشور به صحنه می‌روند و تمام بلیت‌های روز اول این کنسرت به فروش رفته است. کیهان کلهر که این روزها در حال آماده‌شدن برای اجرای چند کنسرت در اروپاست، به‌زودی روی سن تالار وزارت کشور خواهد رفت و به همراه گروه رامبرانت تریو، به اجرای قطعات می‌پردازد. او ابتدا در روز ۲۲ اگوست در فستیوال هوی بلژیک به همراه اردال ارزجانن قطعاتی را اجرا خواهد کرد و بعد از آن، در روز ۲۵ همین ماه، در فستیوال موسیقی سائمرتون در آلمان، در کنار این هنرمند به اجرای قطعات خواهد پرداخت. همچنین در روز ۲۷ اگوست، در شهر اوترخت هلند در فستیوال جز «اوده موزیک» (Oude Muziek Kazz Festival) به همراه گروه هلندی رامبرانت تریو روی سن خواهد رفت. بعد از این مجموعه کنسرت در اروپا، او به ایران باز خواهد شد تا در نیمه شهریور به همراه رامبرانت تریو (پائتو)، تونی اورواتر (کنترباس) و وینسنت پلژر (سازهای کوبه‌ای) به اجرای کنسرت برای مخاطبان ایرانی بپردازد و اولین کنسرت مشترکشان را در ایران به همراه این گروه رقم بزنند. این در حالی است که همکاری این هنرمند با این گروه، از سال ۲۰۱۱ آغاز شده است و بارها در فستیوال‌های معتبر اروپا به اجرای قطعات موسیقی مختلف پرداخته. همچنین در ماه‌های آینده، آلبومی از یکی از اجراهای مشترکشان در ایران منتشر خواهد شد که درحال‌حاضر آخرین مراحل فنی آن در حال انجام است. همکاری کلهر و رامبرانت تریو که یکی از معروف‌ترین و معتبرترین گروه‌های موسیقی جز اروپاست و توانسته تورهای کنسرت موفقی را در کشورهای مختلف برگزار کند، در اجرای قطعاتی در تلفیق موسیقی شرق و غرب است. رویال هنر پارس به تهیه‌کنندگی «مجید عبدي»، برگزاری این کنسرت را بر عهده دارد و علاقه‌مندان می‌توانند از سایت com.www.tika.com برای روز ۱۵ شهریور بلیت تهیه کنند.